

A punts és una col·lecció de documents que recopila experiències, relats, lliçons, matisos, crítiques, qüestions i situacions diverses de persones que formen o han format part de la comunitat humana, acadèmica i professional de la Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona, UPC.

S'ofereixen per a la seva lliure circulació i reimpressió. La lectura directa en pantalla és possible en etsab.upc.edu

No es permet la seva reproducció amb finalitats comercials ni en mitjans, suportats publicitàriament, de cap tipus ni format.

A punts es una colección de documentos que recopila experiencias, relatos, lecciones, matices, críticas, cuestiones y situaciones diversas de personas que forman o han formado parte de la comunidad humana, académica y profesional de la Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona, UPC.

Se ofrecen para su libre circulación y reimpresión. La lectura directa en pantalla es posible en etsab.upc.edu

No se permite su reproducción con fines comerciales ni en medios, soportados publicitariamente, de ningún tipo ni formato.

ETSAB UPC · PARANIMF ARQUITECTURA · DOCUTEK

A punts, (interiors)

Col·lecció A punts (interiors) · PARANIMF ARQUITECTURA · Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona · Diagonal 649 · 08028 Barcelona · etsab.upc.edu

El Joan formava part de l'equip...
En memoria de Joan Arias Roig, 1948-2021
(per Màrius Quintana i Jordi Adell)
2021 03 08

refs.

Joan Arias Roig

Imatge: "Càtedra Viaplana" per Lluís Casals.

Diagramació per Félix Arranz

ETSAB UPC 2021

#a_punts #etsab_interiors #etsabupc #laupc #paranimfarquitectura

#dpaUPC #profesoradoETSAB #professoratETSAB

En Joan va ser un segona espasa de la càtedra Viaplana, sempre a l'ombra del mestre i els seus companys i amics.

Diria que potser va acceptar aquest paper amb resignació i una certa insatisfacció, però també diria, per haver-ne estat testimoni, que va saber ocupar el seu lloc dins aquell gran equip de professors i arquitectes.

En Joan va ser el mirall de tots ells.

Provocador, sempre et posava al davant el pensament contrari al teu discurs. Moltes vegades segurament no pensava diferent, però li encantava confrontar fins on d'arrelades estaven les teves conviccions. Era la seva manera d'ajudar-nos a créixer, a amics, companys i estudiants.

Així, amb una humilitat trobada i molta molta contradicció, va anar construint les seves idees i la seva arquitectura. Al seu amic Moises Gallego li agradava dir d'ell, amb admiració, que era l'arquitecte *pop* del grup.

Al carrer Nou de la Rambla del Raval podreu trobar dos edificis seus. N'hi ha un que és ell, revestit amb pedra de Begur, d'un rústic que et descoloca. I n'hi ha un altre on en Joan va voler ser qui no era, revestit amb una pedra d'Ulldecona massa ben posada.

Sempre m'agradava treure-li aquell somriure d'orgull contingut, quan li deia, Joan, pensa que tu tens dos edificis al carrer Nou de la Rambla i en Gaudí només un.

Descansa mestre. Sempre procuraré mostrar el teu camí.

Jordi Adell Roig

El Joan formava part de l'equip de joves arquitectes escollits per l'Albert Viaplana per la seva càtedra. Eren un grup d'amics que es van fer una recordada fotografia el dia del seu naixement com a professors en una terrassa on darrera seu es veia una panoràmica sense fi ni límits.

A més de compartir docència i il·lusions, van fer un equip de futbol on cadascú destacava en la posició del camp que lliurement triava.

Al Joan li agradava jugar d'extrem dreta durant els partits i d'interior esquerra a les aules. Quan la conversa s'animava contestava cada argument dels alumnes amb un "perquè" o "això també pot ser així" i aleshores començava un interessant diàleg en el que els estudiants es quedaven desconcertats durant uns moments, fins que canviava les paraules per uns precisos dibuixos que havia perfeccionat durant els seus primers anys de professor de Dibuix.

Els alumnes encara quedaven més desconcertats quan els hi parlava de Raphael Soriano, un arquitecte de cognom castellà, de naixement grec i instal·lat a Califòrnia experimentant Case Study Houses. Segurament al Joan els aires californians li recordaven la seva enyorada Mallorca on la tranquil·litat de l'illa li permetia seguir buscant el "perquè" de les coses o canviant-les de posició mentre dibuixava molt concentrat mirant l'horitzó.

Marius Quintana i Creus